

Представя прочее Славкы това благородно птиче, кое държаше въ клюнкѣ тѣ (гагатѣ) си едно маслиняно клонче позлатено, и го положи на Славкыно то рамо. „ Любезно мое чядо, рече Марія, прійми това маслиняно клонче, като свѣдѣтель на признателно тѣ тѣ ни, и като спомянь на благополучно то наше избавленіе. Азъ бѣхъ го взѣла нѣкога отъ добръ тѣ си майкѣ, коя то бѣше твърдѣ благочестива (набожна). Тя мя учаше да знамъ изусть нѣкои псалмы и пѣсни; и веднѣждъ благодарна за рѣвность тѣ ми, възнагради мя съ тойзи малкѣ подарѣкѣ, и никога веке не забравихъ думы ты что ѣ бѣхъ казала тогава. Тыя думы ся нахождатъ днесъ дѣйствително у нашѣ тѣ Исторіѣ “. Тогавя Марія и Елена начнѣхъ стихове ты:

„ Ты еси, Господи, крѣпость и прибѣжище мое,

„ Тебе яко утвержденіе и избавитель мой, возлюблю,

„ На тебѣ всѣгда яко помощникъ мой уюваю ,

